

Arbejdsgruppen om skambid

Birte Broberg
Fødevarestyrelsen

Oversigt

Baggrund for arbejdsgruppens nedsættelse

Arbejdsgruppen om skambid – opgaver

Definition af skambid

Definition af overfald

Kort om anden uacceptabel og farlig adfærd

Hundesagkyndig

Baggrund for arbejdsgruppens nedsættelse

Ifølge gældende lovgivning skal politiet træffe afgørelse om at aflive en hund, der ved *overfald har skambidt* en anden hund eller et menneske. Bestemmelsen trådte i kraft 1. juli 2010.

I bemærkningerne til bestemmelsen fremgår:

- ✓ at der ved "skambid" forstås "at skade slemt ved bid", og at bl.a. sår eller flænger, der kræver syning, anses for skade
- ✓ at der tillige anses at være tale om skambid, hvis den anden hund må aflives eller dør
- ✓ ikke konkrete anvisninger på, hvad der skal forstås ved "overfald"
- ✓ eksempler på situationer, der ikke bør anses for overfald - situationer, hvor den hund, der har bidt, i den konkrete situation har vist en adfærd, der må betegnes som acceptabel eller normal

Baggrund for arbejdsgruppens nedsættelse

Der kan klages over politiets afgørelse om aflivning af en hund, men der er ikke mulighed for at inddrage en hundesagkyndig.

Især i det seneste års tid her der været en del offentlig debat om bestemmelsen om skambid – en debat, der efterlader det indtryk, at der er en række udfordringer omkring vurderingen i forbindelse med aflivning af hunde – skambid eller ej, overfald eller ej.

Det har ført med sig, at hundeejere giver udtryk for, at de føler sig utrygge over, hvilke konsekvenser loven kan få for deres hund.

Fødevareministeren besluttede derfor, at problematikken omkring skambid skulle indgå i evalueringen af hundeloven, og arbejdsgruppen om skambid blev derfor nedsat.

Arbejdsgruppens opgaver

Ifølge kommissoriet fik arbejdsgruppen om skambid til opgave at:

- Fastsætte en definition af, hvad skambid rent fysisk er
- Overveje om der skal sondres mellem, om en hund har bidt en anden hund eller et menneske i forhold til, om den skal aflives
- Vurdere, om der bør indgå en vurdering fra en sagkyndig i forhold til, om der er tale om skambid og om overfald

---

Under drøftelserne i arbejdsgruppen blev det klart for gruppens medlemmer, at der var behov for også at definere, hvad der efter gruppens opfattelse skal forstås ved overfald, og samtidig give retningslinjer for de situationer, hvor der efter arbejdsgruppens opfattelse ikke er tale om overfald

Definition af skambid

Arbejdsgruppen finder, at følgende patologiske fund skal være tilstede, hvis man skal betegne en bidskade som skambid:

- ✓ Flere dybe, punktførmige sår, der når dybt ned i underhuden eller ned i muskulatur; det skal tydeligt fremgå, at der er tale om flere bid, og at det er foregået med nogen voldsomhed, eller
- ✓ Udrivning (dyb flænge) i underhud / muskulatur (altså ikke kun i huden /skindet), eller
- ✓ Bidlæsioner, der medfører tab af væv (bortset fra ubetydelige skader på hundeører), eller
- ✓ Bidlæsioner, der medfører døden. Dette indbefatter situationer, hvor en hund rusker en anden hund til døde uden, at biddet i sig selv har givet anledning til skader af en karakter, som er beskrevet i de foregående tre punkter.

Definition af overfald på mennesker

Kriterierne for, hvornår adfærd kan betegnes som et overfald, er efter arbejdsgruppens opfattelse følgende:

- ✓ Hunden bevæger sig direkte og målrettet mod personen og bider uden nogen form for indledende kontakt.
- ✓ Hunden har startet sin målrettede bevægelse mod personen fra et udgangspunkt mindst halvanden meter fra personen.
- ✓ Hundens handling må ikke kunne betegnes som normal ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt
- ✓ Den person, der er blevet bidt, må ikke have udført en adfærd, som hunden med rimelighed kan opfatte som en trussel mod sig selv, sin ejer eller andre hunde

Arbejdsgruppen beskriver også situationer, hvor det kan være acceptabelt, at en hund har vist aggression og har bidt – også selv om bidskaden kan anses for skambid

Definition af overfald på andre hunde

Kriterierne for, hvornår adfærd kan betegnes som et overfald, er efter arbejdsgruppens opfattelse følgende:

- ✓ Hunden bevæger sig direkte og målrettet mod den anden hund og bider uden nogen form for indledende kommunikation.
- ✓ Hunden har startet sin målrettede bevægelse mod den anden hund fra et udgangspunkt mindst syv meter fra den anden hund
- ✓ Hundens handling må ikke kunne betegnes som normal ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt

Arbejdsgruppen beskriver også situationer, hvor det kan være acceptabelt, at en hund har vist aggression og har bidt – også selv om bidskaden kan anses for skambid

Kort om anden uacceptabel og farlig adfærd

Arbejdsgruppen har også fundet det hensigtsmæssigt at beskrive situationer, hvor en hund efter arbejdsgruppens opfattelse har udvist en anden (anden end overfald) uacceptabel og farlig adfærd - situationer, hvor hunden efter arbejdsgruppens opfattelse også fremover med stor sandsynlighed vil være til fare for sine omgivelser.

Der er beskrevet situationer både i forhold til mennesker og andre hunde.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at den beskrevne adfærd kan sidestilles med overfald og derfor bør medføre, at hunden aflives.

Hundesagkyndig

På baggrund af drøftelserne af hundes adfærd i forskellige situationer var det arbejdsgruppens opfattelse, at det i nogle situationer kan være vanskeligt for en ikke hundesagkyndig at afgøre, om der er tale om skambid ved overfald, skambid som følge af anden uacceptabel og farlig adfærd, eller om hundens adfærd i den givne situation må anses som acceptabel eller normal.

Der er derfor arbejdsgruppens opfattelse, at det bør være muligt for både politi og hundens besidder, at kræve en sagkyndig undersøgelse af hændelsesforløbet og/eller hunden.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at vurderingen i en del tilfælde kan foretages alene ud fra en beskrivelse af hændelsesforløbet-

I tvivlstilfælde bør der være mulighed for, at hunden underkastes en undersøgelse

Tak for opmærksomheden

Spørgsmål ?